

บัณฑิตป้ายแดงกับการปรับตัวเข้าสู่การทำงานในยุคศตวรรษที่ 21

Red Label Graduates and Their Adaptation to Work in the 21st Century

นันทพร ปันดวง¹ นิรภัย ทรงวุฒิ² นฤพร ขำทุ่ง³ จินตนา เหลืองหิรัญ⁴
พัฒนพงษ์ บ่องเขาย้อย⁵ นันทพันธ์ คดคง⁶

Nuntaporn Pindwang, Niraphai Songwut, Naruephon Khamtung, Jintana Lueanghiran,
Phatphong Bongkhaoyo, iNanthaphan Kodkong

บทคัดย่อ (Abstract)

ในปัจจุบันมีบัณฑิตจบใหม่เป็นจำนวนมากต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างสูง บัณฑิตจบใหม่จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างมากในการปรับตัวเข้าสู่การทำงาน การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ส่งผลกระทบต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้การจ้างงานลดน้อยลงโดยเฉพาะบัณฑิตจบใหม่ในการหางานการทำงาน ทั้งนี้สถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นปรากฏการณ์ที่บัณฑิตจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันเหมาะสมและเพิ่มทักษะที่จำเป็นต่อ

Received: 2021-10-19 Revised: 2021-11-24 Accepted: 2021-11-25

¹ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University, E-mail: nuntaporn.p1998@gmail.com

² หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: Niraphai11396@gmail.com

³ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: naruephon.kha@psru.ac.th

⁴ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: jintana.l@psru.ac.th

⁵ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: qkiwza19@gmail.com

⁶ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program, College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: Nanthaphan.k@psru.ac.th

การทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้นบัณฑิตจบใหม่ควรมีความพร้อมต่อการจ้างงานเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการและยังได้บัณฑิตที่มีศักยภาพในการทำงานได้ต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ (Words): บัณฑิตจบใหม่; ตลาดแรงงาน; การเตรียมความพร้อม

Abstract

At present, there are many new graduates wishing to enter the labor market. causing high competition New graduates therefore need a lot of preparation to adjust to work. The spread of the Coronavirus Disease (Covid-19) has affected the slowdown of the global economy. This results in less employment, especially for new graduates in finding work. This situation is a phenomenon that graduates need to adjust their behavior appropriately and increase the skills necessary to work in order to prepare them for entering the labor market. Therefore, new graduates should be ready for employment in order to obtain graduates with quality according to the market demand and also graduate with potential to work in the future.

Keyword: Fresh Graduate; Labor Market; Preparation

บทนำ (Introduction)

บัณฑิตที่จบการศึกษาเปรียบเสมือนก้าวแรกของการเดินออกไปสู่โลกกว้างที่เหล่าบัณฑิตจบใหม่จะต้องพบเจอกับสิ่งต่าง ๆ มากมายในชีวิต บัณฑิตทุกคนต่างมุ่งมั่นที่จะไขว่คว้าชีวิตที่ดี มี การงาน มันคงด้วยความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมในศักยภาพของตนเองว่าจะต้องผ่านพ้นทุกอย่างไปด้วยดี และก้าวขึ้นไปสู่จุดสูงสุดในชีวิต(สว ไชยว, (2561) แต่ถึงกระนั้นเพียงประสบการณ์ 4 ปีของบัณฑิตอาจจะยังไม่เพียงพอสำหรับการเผชิญหน้าต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของความเป็นจริงที่บัณฑิตจะต้องประสบพบเจอตลอดจนการใช้ชีวิตที่ต้องดิ้นรนต่อสถานการณ์อันไม่แน่นอน บัณฑิตจบใหม่ล้วนแต่ต้องประสบการณ์ และขาดการเตรียมพร้อมทักษะในด้านต่าง ๆ ในการทำงานจึงส่งผลต่อการประสบปัญหาในมิติอันหลากหลายอย่างไร้ทิศทาง ดังนั้น เพื่อการก้าวออกไปเผชิญต่อโลกได้อย่างมั่นคง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อสิ่งต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง(ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเรือง, 2557)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ นักศึกษาตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาและงานด้านกิจการนิสิต นักศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสมรรถนะในการแข่งขันทางตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศได้ รวมไปถึงการดำเนินการ

พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษา เพื่อตอบสนองความท้าทายและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงต่างๆ แนวโน้มของโลกอนาคตที่ไม่มีวันหยุดยั้งและสังคมที่มีพลวัตสูง รวมทั้งสามารถพัฒนาและยกระดับสมรรถนะขีดความสามารถของบัณฑิตในการแข่งขันประชาคมโลกได้อย่างมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

ในสถานการณ์ปัจจุบันตลาดแรงงานทั่วโลกและประเทศไทย เกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจ้างงานลดน้อยลง โดยเฉพาะบัณฑิตไทยจบใหม่ในการหางานทำบัณฑิตต้องมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน มีความรู้ขั้นลึกในสาขาวิชาเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนานวัตกรรมได้ การรู้รอบในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง(เนื้อแพรร เล็กเฟื่องฟูและคณะ, 2563) ความพร้อมในการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้างานใหม่หรือความรู้ใหม่ได้ในอนาคต มีความสนใจในการพัฒนาตนเองและรักความก้าวหน้า การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างความรู้ใหม่และการปรับตัวในด้านต่างๆ เช่น พื้นฐานที่ดีทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การสื่อสารการเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีทักษะด้านการบริหารจัดการ และการเป็นผู้นำ การมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร เป็นต้น ตลอดจนสามารถเข้าใจสังคมสภาพปัญหาจะอยู่ร่วมกันได้โดยปกติสุข ซึ่งสิ่งที่สำคัญคือการปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษาตระหนักในความสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของตนเองบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

ดังนั้น บัณฑิตจบใหม่จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในสภาวะโรคระบาดไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ต่ออนาคตหลังจบการศึกษาโดยการค้นหาตัวเองหากสำรวจตัวเองว่ามีทักษะอย่างไรในการทำงานและสำรวจตลาดแรงงานในยุคของการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (โควิด-19)ว่าแต่ละบริษัทหรือหน่วยงาน มีความต้องการผู้กระทำให้มีคุณลักษณะแบบใดที่จะรับเข้าทำงานรวมถึงการให้ความสำคัญต่อการปรับตัวสู่สังคมการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

แนวคิดการเตรียมความพร้อม

การเตรียมความพร้อมของบัณฑิตจบใหม่นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ทำให้ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ดังนั้นบัณฑิตจบใหม่ควรปรับตัวในเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและคนหนุ่มสาว ที่อยู่ในช่วงที่จะก้าวเข้าสู่เฟสใหม่ของชีวิต ต้องกังวลกับโอกาสในการหางานอันเป็นผลมาจากธุรกิจหลายแห่งที่ต้องปิดตัวลง และสถานการณ์ที่ยังไม่แน่นอนในสภาวะการณ์วิกฤตต่าง ๆ ดังนั้นบัณฑิตจบใหม่ ควรปรับตัวและเข้าใจบริบททางสังคมมากขึ้นและยังคงก้าวข้ามอุปสรรคเพื่อเปลี่ยนเป็นโอกาสเพื่อไปปรับใช้ได้ในอนาคต

การเตรียมความพร้อม เป็นการเตรียมตัวก่อนการกระทำหรือทำงานที่จะทำหรือได้รับมอบหมาย เป็นการทำความเข้าใจในงานที่จะทำศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงาน และหน่วยงานที่จะเข้าร่วมปฏิบัติในทุกๆ ด้าน รวมทั้งกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถ้ามีการศึกษาเตรียมการรัดกุมมีความเข้าใจกับระบบและงานมากก็จะมีความพร้อมมาก ทั้งนี้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ออกไปเป็นตลาดแรงงานที่สำคัญของภาครัฐและเอกชนในอนาคตนั้น จึงควรเตรียมความพร้อมในการเลือกประกอบอาชีพในด้านต่างๆ เนื่องจากการสมัครงานจะต้องมีการเตรียมตัวให้ดี และการเตรียมตัวก่อนสมัครงานเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่น บุคลิกภาพ ความคล่องตัว ความอดทน ปฏิภาณไหวพริบ

การเรียนรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ต้องค้นพบตัวเองให้ชัดเจน การติดตามข่าวสาร มองหาแหล่งงาน และการเตรียมความพร้อมในการสมัครงาน ล้วนช่วยเพิ่มโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการหางาน ซึ่งหากมีการเตรียมความพร้อมที่ดีย่อมส่งผลให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมสู่การประกอบอาชีพ มีวิธีการดังนี้

1.การเตรียมตัวขณะกำลังศึกษา เป็นการเตรียมตัวในด้านวิชาการ ด้านประสบการณ์ และการฝึกฝนความสามารถพิเศษ เช่น การเตรียมตัวด้านความรู้ทางวิชาการเป็นการศึกษาความรู้สู่อาชีพเกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีในงานอาชีพที่น่าสนใจ เพื่อให้เข้าใจอย่างทอ่งแท้ การเตรียมตัวประสบการณ์ชีวิตการที่จะได้รับประสบการณ์จะต้องทำกิจกรรมนอกหลักสูตรการเรียนอย่างเป็นระบบ เช่น ศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับรางวัล ร่วมกิจกรรมกลุ่มหรือชมรมต่างๆ ตามที่ตนเองสนใจ และการฝึกฝนความสามารถพิเศษ เป็นการฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพต่างๆ เช่น สามารถขับรถ สามารถใช้คอมพิวเตอร์ สามารถพูดภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

2.การเตรียมตัวหลังจบการศึกษา หลังจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การประกอบอาชีพ เช่น การศึกษาเพิ่มเติมพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ โดยเฉพาะความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน เช่น เทคนิคการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ การสื่อสารภาษาต่างประเทศที่จำเป็น อีกทั้งการเตรียมความรู้เรื่องงานที่จะทำ เป็นการเตรียมตัวเกี่ยวกับตำแหน่งงานหน้าที่ความรับผิดชอบของงาน ความรู้ความสามารถที่จะใช้ในการทำงาน รวมถึงผลตอบแทนที่จะได้รับและที่สำคัญการเตรียมความรู้ด้านตลาดแรงงาน ควรศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานในยุคปัจจุบัน หาดำรงตำแหน่งที่รองรับที่เราสนใจ จากแหล่งข้อมูลต่างๆโดยละเอียด

3.การเตรียมความพร้อมในการสมัครงาน เป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านบุคลิกภาพ การเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่างๆ เช่น การเตรียมความพร้อมด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ การฝึกปรับปรุงกิริยามารยาท การพูด การเดิน การแต่งกายของตัวบัณฑิตเองให้เหมาะสมกับงาน รวมถึงการสำรวจจุดแข็งของตนเองมาใช้ให้เกิดประโยชน์ จุดอ่อนของตนเองก็ปรับแก้ให้ดีขึ้น และการเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ ได้แก่ ใบรับรอง วุฒิการศึกษา บัตรประชาชน สำเนาทะเบียน รูปถ่าย หรือการทำประวัติแบบเรซูเม่ เป็นต้น (งานอาชีพ (2001-1001), 2544)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนมองว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาจบใหม่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเลือกตำแหน่งงานหรือสถานที่ทำงานในอนาคต เพื่อหางานที่มั่นคงต่อตัวเองและครอบครัว เพื่อให้ดำเนินชีวิตไปได้อย่างราบรื่นในการใช้ชีวิต สภาวะปัจจุบันในการเตรียม

ความพร้อมสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษาจบใหม่ค่อนข้างเตรียมตัวได้ยากมากขึ้น เพราะเกิดโรคระบาดโควิด-19 ทำให้หลายหน่วยงานได้ปรับลดขนาดจำนวนบุคลากรลงเพื่อประคองให้อยู่รอดในสภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยนี้ โดยการปรับการทำงานแบบ work from home มากขึ้น จึงเป็นการปรับเปลี่ยนมาใช้ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ หรือใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการทำงาน จึงเป็นอุปสรรคต่อนักศึกษาจบใหม่ในการหางานค่อนข้างยาก ดังนั้นในการเตรียมความพร้อมจึงมีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษาจบใหม่

ทักษะพื้นฐานสำหรับการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงจากชีวิตนักศึกษาเข้าสู่วัยทำงานนั้น เป็นก้าวสำคัญก้าวหนึ่งสำหรับทุกๆ คนเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นจุดเปลี่ยนของชีวิตที่ต้องอาศัยทักษะ ความสามารถ ความรับผิดชอบที่สูงขึ้นกว่าการเป็นนักศึกษา ชีวิตที่เปลี่ยนไปไม่ใช่เพียงการเรียนรู้แล้วนำความรู้ไปสอบอีกต่อไป ความสำเร็จและความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่เพียงสอบผ่านหรือไม่ผ่าน ซึ่งในการทำงานนั้น ความสำเร็จอาจหมายถึง โบนัส การเลื่อนตำแหน่ง ค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ผลกำไรมากขึ้น เป็นต้น ในขณะที่ความผิดพลาดอาจหมายถึง การขาดทุน การได้รับหนังสือเตือน การถูกพักงาน การถูกไล่ออก เป็นต้น เด็กที่จบใหม่จึงมีความจำเป็นต้องปรับตัว และเพิ่มพูนความรู้และทักษะในด้านต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนำตัวเองเข้าสู่วัยทำงาน ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงานมี ดังนี้

1. ทักษะในการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ (Communication & Relation skills) สิ่งจำเป็นในการทำงานร่วมกันคือการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ซึ่งเป็นศิลปะในการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีแก่กันกับบุคคล เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักใคร่ ความนับถือ ความจงรักภักดี และความร่วมมือ ดังนั้นทักษะด้านนี้จึงเป็นทักษะสำคัญอันดับต้นๆ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพราะสามารถลดความขัดแย้งและยังเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกให้การติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและจะนำมาซึ่งความสำเร็จ

2. ทักษะในการแก้ปัญหา (Problem Solving Skills) การแก้ปัญหาเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการทำงานและบริหารงาน เพราะการปฏิบัติงานไม่ว่าในตำแหน่งใดๆ ก็จะต้องเผชิญกับปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีระบบ ไม่เกิดความเครียดทางกายจิตใจเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะทำให้ปัญหาไม่ลุกลามเป็นปัญหาใหญ่โตเกินแก้ไข การแก้ปัญหาต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การกำหนดและแยกแยะสาเหตุของปัญหา มีการตั้งเป้าหมายในการดำเนินการแก้ไขและวิเคราะห์ รวมถึงวิธีการและการวัดผลหลังการแก้ไขและสร้างมาตรฐานเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเดิม

3. ทักษะในการวางแผน (Organizing and Planning Skills) การทำงานที่ขาดการวางแผนที่ดีเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการมีทักษะในการวางแผนของพนักงานย่อมหมายถึงความสำเร็จ เพราะการวางแผนคือการหาทางเลือกที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุดใน

การปฏิบัติงาน เช่น การใช้แผนระยะยาวในการพัฒนาทักษะและฝีมือของแรงงานทำให้งานที่ออกมามีคุณภาพเพิ่มมูลค่าให้กับชิ้นงานหรือผลงานนั้นได้

4. ทักษะในด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ (Technology and Computer Skills) ด้วยรูปแบบการทำงานและการพัฒนาของการสื่อสารที่ครอบคลุมมากขึ้น ได้ก่อให้เกิดการนำเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์เข้ามามีส่วนในการกำหนดความต้องการของตลาดแรงงาน ผู้ว่าจ้างส่วนใหญ่กำหนดทักษะในด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ไว้เป็นคุณสมบัติเบื้องต้นของการรับพนักงานใหม่ เพราะพนักงานที่มีทักษะในเรื่องของเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์จะสามารถทำงานได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ทักษะและความสามารถทางด้านภาษา (Linguistic Skills) ด้วยความก้าวหน้าของการสื่อสารและการติดต่อประสานงานกันมากขึ้น ทำให้ทักษะการใช้ภาษามีส่วนสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นพนักงานที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ จะถือว่าได้เปรียบอย่างมาก เพราะปัจจุบันมีผู้ลงทุนบริษัทจากต่างประเทศหรือการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น องค์กรที่มีพนักงานที่มีทักษะและความสามารถด้านภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก (Manpower, 2562)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนมองว่า ทักษะต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งที่จำเป็นที่เด็กที่จบใหม่ควรเรียนรู้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การทำงาน และยังเป็นคุณสมบัติสำคัญที่สามารถทำให้ประสบความสำเร็จในระยะยาวอีกด้วย (ขันติยา สุภญา, 2559) นอกเหนือจากนี้ คุณสมบัติสำคัญในการทำงานที่จะลืมไปไม่ได้ก็คือ ทักษะคนดี ซึ่งหากเรามีทัศนคติที่ดีในการทำงานแล้ว ก็จะทำให้มีความสุขและสนุกกับการทำงาน และก่อให้เกิดประสิทธิผลในระยะยาวต่อไป

ข้อปฏิบัติการทำงานในอนาคต

1. ทำงานได้จากทุกที่ (Work from anywhere) ผลจากการแพร่ระบาดของโรค ทำให้หลาย ๆ บริษัทต้องเปลี่ยนมาให้พนักงานทำงานอยู่ที่บ้านแทนการเข้าออฟฟิศ เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น แต่เมื่อสถานการณ์เริ่มคลี่คลายลงพบว่า ประสิทธิภาพการทำงานไม่ได้ด้อยกว่าการทำงานที่ออฟฟิศ หลาย ๆ ที่จึงให้ทำงานจากที่บ้านต่อไปในขณะที่ได้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการปรับรูปแบบการทำงาน ให้สามารถทำจากที่บ้านหรือจากที่ไหนก็ได้ในระยะยาว โดยการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาลดข้อจำกัดทางกายภาพที่เกิดขึ้น อาทิเช่น ใช้ซอฟต์แวร์ (Zoom, Miro) สำหรับประชุมงานออนไลน์ การใช้ซอฟต์แวร์ (Ditto DMS) มาใช้บริหารจัดการเอกสารภายในองค์กร การใช้ระบบคลาวด์มาเก็บข้อมูลของบริษัท ทำให้แนวโน้มของการทำงานที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้ นายจ้างหรือบริษัทอาจให้ความสำคัญกับสถานที่ทำงานน้อยลง แต่ไปเน้นผลลัพธ์ของงานแทน ซึ่งเป็นสิ่งที่พนักงานและลูกจ้างทั่วไปปรารถนา เพราะไม่ต้องรีบตื่นเพื่อฝ่าการจราจรที่พลุกพล่านมายังออฟฟิศ ทำให้ดึงดูดใจคนทำงาน ให้อยากมาร่วมงานด้วย เพราะทำให้เวลาที่ต้องเสียไปจากการเดินทางในแต่ละวัน สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ในงาน ด้านที่สนใจ หรือใช้ในชีวิตส่วนตัวได้มากขึ้น (ปีนกก กวศ์ปีนเพชร, 2557)

2. ทำงานเท่าที่ต้องการ (Work at will) อาชีพใหม่ๆ เกิดขึ้นจากการเข้ามาแทนที่ของเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้อาชีพอย่างฟรีแลนซ์และอาชีพสัญญาจ้างระยะสั้นมีเพิ่มขึ้น จากข้อมูลของ Intuit คาดการณ์ได้ว่า 40% ของคนอเมริกันวัยทำงาน จะถูกจ้างแบบสัญญาจ้างแทนที่การจ้างแบบพนักงานประจำมากขึ้น อย่างไรก็ตามกลุ่มมิลเลนเนียล (Millennial) ที่มีมุมมองการใช้ชีวิตแบบอิสระเสรีและ (Work-life balance) ต้องการการทำงานที่ยืดหยุ่นตอบโจทย์กับการใช้ชีวิต จึงค่อนข้างชื่นชอบงานที่กำหนดตารางเวลาได้ชัดเจน

3. ทำงานได้หลายๆ อย่าง (Work for all) ยุคที่การแข่งขันทางเศรษฐกิจดุเดือดอย่างปัจจุบัน หลายธุรกิจหันมาเน้นการลงทุนแบบคุ้มค่าเพื่อประหยัดต้นทุนให้มากที่สุด อย่างการจ้างพนักงานแต่ก่อนอาจจะเลือกพิจารณาจากความเชี่ยวชาญในตำแหน่งงานนั้น ๆ เป็นหลักเพียงอย่างเดียว แต่ปัจจุบันอาจจะไม่ต้องเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเหมือนเดิม แต่มีทักษะทำงานได้กว้างหลายอย่าง โดยรู้เนื้องานในส่วนงานอื่นในระดับพื้นฐานด้วย แต่ไม่ได้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษแบบที่เรียกกันว่ามนุษย์เป็ด จะเป็นที่ต้องการของบริษัทต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพราะความต้องการบุคลากรที่สามารถทำงานได้หมดภายในตำแหน่งเดียวย่อมประหยัดค่าจ้างกว่าการจ้างพนักงานอีก 2-3 ตำแหน่งมาทำงานในส่วนที่ไม่ต้องใช้ทักษะความรู้ในเชิงลึก เนื่องจากมองว่าทักษะในงานสามารถเสริมสร้างทีหลังได้ หรือจะเป็นการดีขึ้นไปอีกหากมีพนักงานที่มีทักษะความเชี่ยวชาญในเชิงลึกด้วย และรู้กว้างด้วย ก็ยิ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น

4. ทำงานอย่างฉลาด (Work smarter) การนำเทคโนโลยีประเภท AI กับหุ่นยนต์มาใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมหรือการบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานแทนที่แรงงานมนุษย์ เริ่มแพร่หลายมากขึ้น พนักงานบริษัทหรือเจ้าของกิจการจึงไม่ควรละเลย แต่ต้องปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการถูกแทรกแซงงานบางประเภทจากเครื่องจักร รวมทั้งเรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางดิจิทัลต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วพร้อมใช้งาน ถือเป็นแนวทางหนึ่งของการ Work Smart เพราะมองถึงกระบวนการและผลลัพธ์ของงานเป็นหลักมากกว่าการทุ่มเทแรงงานหรือใช้เวลามากเกินไปโดยที่ได้ประสิทธิภาพเท่าเดิม ซึ่งบางองค์กรยืดหยุ่นเรื่องเวลาเข้างานเลยทีเดียวว่าจะเข้าเวลาไหนก็ได้ขอแค่งานต้องเสร็จไม่มีปัญหา ดังนั้นอนาคตการทำงานจะไม่มีวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ดีที่สุดเหมือนแต่ก่อน หากต้องปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมและสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปมาตลอดของเทคโนโลยี

5. ทำงานอย่างรักษาสภาพโลก (Work for planet) คนวัยทำงานหนุ่มสาวสมัยใหม่โดยเฉพาะกลุ่มมิลเลนเนียล (Millennial) ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่พวกเขาอาศัยอยู่ เพราะส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตทางชีวภาพและกายภาพต่อพวกเขาโดยตรง ดังนั้นพวกเขาต้องการทำงานกับธุรกิจหรือองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมและมองถึงสังคมส่วนรวม นอกเหนือไปจากผลกำไร นโยบายขององค์กรต้องแสดงออกมาเป็นรูปธรรมได้ ซึ่งบริษัทชั้นนำต่างตระหนักถึงเรื่องนี้ทั้งสิ้น พร้อมนำแนวทางการดำเนินงานแบบ Sustainable Workplace มาใช้ ซึ่งก็คือการเปลี่ยนสถานที่ทำงานให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและโลกอย่างยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นออฟฟิศที่ออกแบบให้ประหยัดพลังงานการใช้ไฟฟ้าโดยใช้แสงจากธรรมชาติช่วยหรือการติดโซลาเซลล์เพื่อ

เปลี่ยนพลังงานแสงมาเป็นพลังงานไฟฟ้าและความร้อน, การมีพื้นที่ปลูกต้นไม้ในอาคารเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้น ลดการใช้เครื่องปรับอากาศ, การมีถังเก็บน้ำฝนเพื่อนำมาใช้ล้างทำความสะอาดพื้นหรือรดน้ำต้นไม้ ฯลฯ เพราะเมื่อให้คุณค่ากับการดูแลรักษาโลกแล้ว ผลที่ได้กลับมาก็คือสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของมนุษย์ต่อไป

ด้วยเงื่อนไขและปัจจัยที่เปลี่ยนไปในแต่ละช่วงเวลา ย่อมทำให้รูปแบบการทำงานแตกต่างจากอดีตอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมา เนื่องจากมีช่องทางหารายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้ามาแทรกแซงของเทคโนโลยี รวมถึงอาจมีบางอาชีพอาจหายไปเพราะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตาม แนวทางการทำงานในอนาคต 5 ข้อนี้นี้เผยให้เห็นมาตรฐานและค่านิยมต่อการทำงาน มุมมองด้านอื่นนอกเหนือจากตัวเงินเพียงอย่างเดียวของมนุษย์เงินเดือน ในขณะที่ฝั่งผู้ประกอบการก็ต้องเข้าใจมุมมองความคิดของคนทำงานแต่ละช่วงวัย เพื่อจะได้หาวิธีปรับแนวทางการทำงานขององค์กรเองให้สอดคล้องกับแนวทางการปรารถนาของคนกลุ่มนี้ ในการหาจุดร่วมตรงกลางระหว่างกัน เพื่อประโยชน์ของทั้ง 2 ฝ่าย (ดิทีโต้ ผู้นำด้านระบบจัดการ, 2564)

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

คุณลักษณะที่พึงประสงค์อันเป็นสำคัญที่บัณฑิตพึงมีในการก้าวเข้าสู่การประกอบอาชีพในอนาคต สำหรับบัณฑิตที่เป็นผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษานั้นนอกจากจะมีความรู้ ความสามารถในการด้านวิชาการและวิชาชีพแล้ว บัณฑิตต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สำคัญที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ประกอบด้วยคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำคัญ 5 ด้าน

1. คุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก เป็นต้น

2. ความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรวิชาชีพ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาและตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

3. ทักษะทางปัญญา สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล แนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่นๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพสำหรับหลักสูตรวิชานักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำและหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหามีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้ IT สามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย และนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้ (ศูนย์เรียนรู้ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2556)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนมองว่า คุณลักษณะที่บัณฑิตควรพึงประสงค์ทั้ง 5 ด้านนั้น มีความจำเป็นอย่างมากในการนำไปใช้ในชีวิตการทำงาน อาทิ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ก็เป็นสิ่งที่บัณฑิตพึงจะมีเป็นอย่างมากเพราะ การมีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกและตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ และเคารพกฎระเบียบข้อบังคับของสังคมและองค์กรก็เป็นองค์ประกอบที่ดีของการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้านความรู้ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่บัณฑิตต้องตระหนักรู้ในหลักการและทฤษฎีองค์ความรู้ต่างๆ มีความรอบรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่จะนำไปใช้ บัณฑิตควรพัฒนาองค์ความรู้อยู่ตลอดเวลาและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ๆ มาปรับใช้อยู่ตลอดเวลา ด้านทักษะทางปัญญา บัณฑิตจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ และมีความใฝ่รู้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่หลากหลายได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ บัณฑิตควรมีภาวะผู้นำ โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในฐานะผู้นำและสมาชิกที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมและองค์กร สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้ และมีความคิดริเริ่ม สามารถวางแผนตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้ IT บัณฑิตสามารถประยุกต์ความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์และสถิติ เพื่อการวิเคราะห์ ประมวลผล การแก้ปัญหาและนำเสนอข้อมูลได้อย่างเหมาะสม บัณฑิตควรมีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นและเก็บข้อมูลได้

คุณลักษณะที่พึงมีของบัณฑิตที่สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด คือการก้าวเข้าสู่การประกอบอาชีพในอนาคต สิ่งแรกที่พึงมีต่อการทำงานต้องมีความสามารถในการจัดการปัญหาทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม และยังรวมถึงไปถึงสามารถแสดงออกภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจน ในการแก้ปัญหามีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์

ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และรู้จักใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่พัฒนาให้บัณฑิตรู้จักการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดที่เรียนรู้ให้น้อยที่สุดและนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

ภาพรวมความต้องการตลาดแรงงาน

เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ยังคงระบาดอย่างต่อเนื่องและรุนแรงขึ้น การใช้ชีวิตเป็นไปได้อย่างลำบากนับว่าการระบายยังคงมีโอกาสน้อยหรือฟื้นตัวช้าก็ตาม สิ่งสำคัญในการที่ทำให้เศรษฐกิจและธุรกิจจะเติบโตและเดินต่อไปได้นั้น ก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ให้ได้โดยการนำเอาเรื่องของเทคโนโลยีเข้ามา เพราะฉะนั้นตลาดแรงงานอาจถูกเปลี่ยนแปลงและลดจำนวนคนเป็นจำนวนมากแต่สิ่งที่จำเป็นและตลาดแรงงานหลังโรคระบาดนี้ที่เรามองว่าเป็นสิ่งที่พัฒนาและต่อยอดให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันต้องการได้ นอกจากนี้ มีแนวโน้มการนำเทคโนโลยีมาทำให้ขั้นตอนการทำงานบางอย่างมีลักษณะอัตโนมัติมากขึ้น ทั้งในส่วนของกระบวนการทำงาน เช่น พนักงานขายหน้าร้าน พนักงานบริการลูกค้า งานธุรกิจ พนักงานขนส่ง และพนักงานฝ่ายผลิต Manpower Group พบว่า มีพนักงานที่หลากหลายช่วงอายุในองค์กรมากขึ้น ปัจจุบันสัดส่วนแรงงานมีอายุระหว่าง 15-60 ปี ในส่วนของ Gen X, Y และ Z จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น แต่ละรุ่นมีวิธีคิดและการทำงานแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ กลุ่มแรงงานจะหันเข้าหาการสร้างทางเลือกเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น คนทำงานประจำจะยังรักษาความมั่นคงในอาชีพและจะมีการสร้างรายได้เสริมจากการรับงานอิสระประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสายงานหรือเป็นงานที่ถนัด เช่น ทำขนม ทำอาหารขายออนไลน์ หรือการขายสินค้าออนไลน์ เป็นต้น 127 กลุ่มแรงงานอิสระจะรับงานที่หลากหลายมากขึ้น บางคนผันไปเป็นรายได้หลักและสร้างความมั่นคงจากงานระยะสั้นหลายๆ งาน พร้อมทั้งเพิ่มความรู้ความสามารถให้สามารถทำงานได้หลากหลายรูปแบบมากขึ้น และอันดับสายงานที่ตลาดงานต้องการ ดังนี้ 1.สายงานขายและการตลาด 2.สายงานบัญชีและการเงิน 3.สายงานขนส่งและงานโลจิสติกส์ 4.สายงานวิศวกร 5.สายงานไอที 6.งานระยะสั้น 7.สายงานธุรการ 8.สายงานบริการลูกค้า 9.สายงานการผลิต และ 10.สายงานบริการทางการแพทย์และสุขภาพ สะท้อนให้เห็นว่าการเติบโตทางธุรกิจให้ความสำคัญกับบุคลากรที่เป็นตัวกลางในการ นำเสนอสินค้าและบริการ โดยเฉพาะสินค้าความงาม เทคโนโลยีต่างๆ (ตลาดแรงงาน, 2564)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนมองว่า สถานการณ์ที่ยากลำบากนี้สิ่งสำคัญที่สุดคือการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงให้ได้ไม่ว่าสถานการณ์จะไปในทิศทางไหนก็ตามบัณฑิตที่จบใหม่ควรมองถึงทักษะตนเองและมองตลาดแรงงานว่าต้องการอะไรมากที่สุด ไม่ได้เป็นเพียงแค่ความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการคนประเภทที่เป็นบัณฑิตจบใหม่เท่านั้นตลาดแรงงานมองว่าต้องทำอะไร แก้ปัญหาอย่างไรธุรกิจจึงจะประสบความสำเร็จให้มากที่สุด เนื่องจากการทำงานในประเทศมีคนที่เป็นแรงงานที่เข้าสู่ผู้สูงอายุกันเป็นจำนวนมากจึงทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงและในสถานการณ์แบบนี้คนทั่วไปนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เพราะฉะนั้นการฟื้นฟูครั้งสำคัญมาจากการที่เราเลือกตำแหน่งหรืองานที่เหมาะสมกับตนเองได้และสิ่งที่สำคัญที่สุดควรมองถึงทักษะและการพัฒนาตนเองตามการเปลี่ยนแปลงหลังจากนี้ต่อไป

บทสรุป

โดยสรุปแล้วบัณฑิตจบใหม่ควรมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานและสำรวจทักษะความสามารถของตัวเองเพื่อไปเป็นแรงงานที่สำคัญ บัณฑิตจะมีความพร้อมได้นั้นจะต้องมีปัจจัยพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์การทำงานจริงในอนาคต ซึ่งตลาดแรงงานในยุคปัจจุบันมีความแปรผันอย่างรวดเร็วและท้าทายของบัณฑิตจบใหม่ในการหางานค่อนข้างสูง เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่ทั่วโลกยังต้องเผชิญอยู่ และที่สำคัญในประเทศไทยยังมีการแพร่ระบาดหนักในหลายจังหวัด มีการลือคตวายเป็นระยะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดการชะลอตัว ผลกระทบโดยส่วนใหญ่ตกอยู่ที่กลุ่มคนอายุน้อยที่ขาดประสบการณ์ในการทำงาน เพราะหลายบริษัทมีความต้องการบุคลากรที่มีประสบการณ์ที่ค่อนข้างสูง จึงเป็นจุดอ่อนของบัณฑิตจบใหม่ในการแข่งขันในตลาดแรงงานและกำลังเผชิญหน้ากับความท้าทายของตลาดแรงงานในขณะนี้ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบระยะยาวต่อความก้าวหน้าด้านอาชีพ รวมไปถึงโอกาสในการสร้างรายได้ในหลายมิติ ดังนั้น บัณฑิตจบใหม่ควรมีความพร้อมมากพอที่จะดึงดูดต่อนายจ้างในการได้รับคัดเลือกของบริษัทก่อนที่จะเริ่มทำงานและพร้อมก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานในสถานการณ์การทำงานจริงและสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงมีความจำเป็นต้องร่วมมือกันให้ความช่วยเหลือ ในการบรรเทาปัญหาที่กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานจะต้องเผชิญ และช่วยเพิ่มพูนทักษะในกลุ่มเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ให้กลุ่มแรงงานเพื่อเตรียมรับมือกับเศรษฐกิจ

เอกสารอ้างอิง (References)

- ขันติยา สุกุณา. (2557). พฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานีภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปิ่นกรก ปิ่นวงศ์เพ็ชร. (2557). แนวคิดการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่ในองค์กร. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- งานอาชีพ (2001-1001). (2544). การเตรียมตัวเข้าสู่งานอาชีพ. สืบค้น 6 ตุลาคม 2564, จาก <https://sites.google.com/site/nganxachiph20011001/hnwy-thi-5-hlak-kar-ptibati-tn-ni-ngan-xachiph/5-1-karte-ri-ym-taw-xeng-khea-su-ngan-xachiph>
- จิตรลดา คำนวนสิน. (2560). ระบบการเรียนรู้แบบปรับเหมาะบนคลาวด์ตามเอสเอสซีเอสโมเดลเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงเกียรติ อิงคามระธร. (2562). คุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

- ดิทไธ้ ผู้นำด้านระบบจัดการ. (2564). 5 รูปแบบการทำงานในอนาคตที่จะเกิดขึ้น. สืบค้น 28 กันยายน 2564, จาก <https://www.dittothailand.com/dittonews/5-working-edition-in-the-future>.
- ตลาดแรงงาน. (2564). แนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงาน. สืบค้น 2 ตุลาคม 2564 , จาก <http://www.lpt.ac.th/lpt/images/Publication/information63>.
- ศูนย์เรียนรู้ มหาวิทยาลัยรังสิต. (2556). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด. สืบค้น 31 กันยายน 2564, จาก <https://isdc.rsu.ac.th/weblog/25>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). การพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษา. สืบค้น 29 กันยายน 2564, จาก <http://www.mua.go.th/index2.html>.
- Manpower. (2562). ทักษะที่ต้องการสำหรับเด็กจบใหม่ ให้โดดเด่นในองค์กร. สืบค้น 29 กันยายน 2564, จาก <https://www.manpowerthailand.com/th/blog/2019/11/skills-required-for-new-graduates-th>.
- ไสว พักขาว. (2561). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21* Century Skills). สืบค้น 24 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://web.chandra.ac.th/blog/wp>
- ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเรือง และวรางคณา ทองนพคุณ. (2557). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ความท้าทายอนาคต. สืบค้น 19 กันยายน 2560, จาก <http://www.gf.or.th>